

JAPONSKI NAPAD NA PEARL HARBOR – 7. 12. 1941

Poveljnik japonske bojne skupine prejme 2. decembra 1941 šifrirano radijsko sporočilo, naj 7. decembra 1941 napade ameriško pomorsko oporišče Pearl Harbor.

4. decembra zgodaj popoldne cesar posadkam japonskih pomorskih bojnih sil, ki plujejo proti Pearl Harborju obvesti, da se je vojna začela. Ofenzivno ladjevje, ki je doslej plulo proti jugovzhodu, se preusmeri proti havajskim otokom.

7. decembra 1941 ob 4:30, so se zbudili japonski piloti in se počasi začeli pripravljati na njihovo misijo. Ob 5:30 vzletita s krova težkih križark dve izvidniški letali z velikim akcijskim radarjem. Pilota naj bi preučila položaj v ameriškem pomorskem oporišču. Letalonosilke se medtem usmerijo proti vzhodu, povečajo hitrost na 24 vozlov, tako da so ob 7:30 na položajih, 70 morskih milj severno od otoka Oahu.

Ob 7:30, je Fuchida poletel južno od letalonosilke Akagi, in povzdignilo se je 40 bomberjev s torpedi, pod poveljstvom poročnika Murata, 51 bombnikov pod poveljstvom poročnika Kakuichija Takahashija, 43 lovcev pod poveljstvom poročnika Shigeruja Itaya, in še nazadnje 49 bombnikov s torpedi pod vodstvom Fuchide in poleteli so proti otoku Oahu. Sedaj je bila naloga jasna. Fuchida je dal signal, da naj presenetijo z napadom.

Prva letala, ki so prispela k otoku Oahu, so bili lovci Zero, pod vodstvom Itaya, ki so poletela nad otokom. Njihova naloga je bila, najprej onesposobiti vsa letališča v primeru, če bi bili ameriški lovci pripravljani. Njihova druga naloga pa je bila, v primeru presenečenja, da bi bila ameriška letala v zraku, da bi jih morali uničiti.

Lovci so sedem minut pred napadom na Pearl Harbor napadli letališče Kaneohe, na vzhodni strani otoka Oahu. Na Wheelerjev Field, kjer je bila baza ameriške vojske, so lovci zopet prišli prvi in začeli z uničevanjem baze nekaj minut preden so se jim pridružili Takahashijevi bombniki in pomagali z bombardiranjem. Ob tem času je še več bombnikov naredilo njihov prvi napad na letališče Hickam Field in na mornarico na Fordovem otoku.

Nekaj minut po prvem bombnem napadu, so pod vodstvom Murata prišli prvi bombniki s torpedi z namenom, da naredijo največjo škodo tisti dan. Ob mestu Pearl so spustili v vodo prva torpeda.

Bojna ladja Nevada je imela nekaj strojnic, in to so bile te strojnice, ki so uspele sestreliti nekaj letal, preden bi ta v vodo spustila torpeda. Nevada je zadel samo en torpedo, medtem ko je šest torpedov zadelo bojno ladjo West Wirginijo, štirje so zadeli Oklahomo, dva sta zadela Californio in en je zadel Arizono.

Napad s torpedi na vrsto bojnih ladij je bil najbolj dramatičen tistega dne. Ko so se letala s torpedi vračala po bombe na letalonosilke, se je Oklahoma počasi obrnila, toda od vse škode ki jo je imela na sebi, se je zvrnila v zaliv.

Kot je bil napad načrtovan, je Fuchida priletel s svojimi težkimi bombniki nad bojne ladje, njihov namen pa je bil, zadeti v skladišča ladij, da bi jim preprečili s popravili in donašanjem

orožja. Tennessee, Maryland, West Virginia, Arizona in Vestal so bile zadete v nekaj minutah. Arizona je bila najbolj poškodovana, saj jo je zadelo vsaj v najmanj pet napadih. Ena od bomb je Arizono zadela v skladišče z orožjem, bombami in ostalim strelivom. Ko je bomba eksplodirala, je Arizono dobesedno odprlo kot konzervo, nato pa se je potopila na dno oporišča skupaj z mornarji. Tennessee, je bila ujeta z gorečo in potapljajočo se West Wirginijo.

Ob 8:30, se je zgodil drugi val. Malo pred tem, so se ameriški možje pripravljali na še kakšen napad, piloti pa so uspeli napolniti nekaj ameriških lovcev P – 40 z gorivom, in so jih pognali v zrak. Fuchida je še zmeraj krožil nad oporiščem in čakal, da se opravijo še zadnje stvari v prvem valu. Tam je bil še vedno, ko je poročnik Shigekazu Shimazaki, prišel s 167 letali iz drugega vala.

V naslednjih minutah drugega vala, so japonski lovci Zero, pobili še zadnje vojake, ki so plavali v morju in so se hoteli rešiti. Problem pa je nastal, ko so se na obzorju pokazali ameriški lovci P – 40. Čeprav so japonski lovci hitrejši, je ameriškim pilotom uspelo razstreliti nekaj teh.

Japonci v tem napadu potopijo ali poškodujejo 60% ameriškega vojnega ladjevja. Poškodovane pa so tudi križarke Helena, Honolulu in Raleigh, trije rušilci, ena velika letalonosilka in ena tehnična oskrbovalna ladja. Ameriški Air Force izgubi 188 letal. 2403 ameriških oficirjev in vojakov pade, 1178 pa jih je ranjenih.

Japonci izgubijo 5 torpednih bombnikov, 15 navadnih bombnikov in 9 lovcev ter 5 majhnih podmornic s posadko. Med tem napadom izgubijo 55 letalcev. Japonci odvržejo nad ameriškim oporiščem 138,5 tone bomb in torpedov.

Ta nenadni napad je pomemben še zaradi nečesa: japonskim konstruktorjem je uspelo izdelati posebne torpede z nastavljivim lesenim stranskim krmilom za regulacijo globine, v kateri pluje izstrelek.

Japonska akcija proti Pearl Harborju je uspela – Japonci so ameriško ladjevje izločili iz boja in si zagotovili prosto pot do surovin v južni Aziji. Pearl Harbor ostaja še naprej pomembno ameriško pomorsko oporišče, saj Japonci ne poškodujejo ladjedelnic in velikanskih naftnih rezervoarjev, v katerih je več kot pol milijarde litrov goriva.

Štiri moderne letalonosilke so se izmaknile uničenju, saj zaradi viharja niso priplule v Pearl Harbor ob predvidenem času. Japonci so torej z bombami in torpedi uničili predvsem zastarele vojne ladje, osrednjo vlogo v nadaljnjih bojih proti Japoncem, pa so igrale prav ameriške letalonosilke.

Japonci so sicer zadovoljni z zmago v Pearl Harborju, vendar poveljnik njihovega ladjevja admiral Yamamoto meni, da jim bo ta vojna prinesla še veliko sitnosti.

8. 12. 1941 ameriški predsednik Franklin Delano Roosevelt v domoljubnem govoru v ameriškem kongresu obvestil senatorje in Američane, da so Združene Države Amerike v vojni z Japonsko. Končal ga je s temi besedami: **»Z neomajnim zaupanjem v naše oborožene sile, s trdno odločnostjo našega ljudstva, si bomo pridobili gotovo zmago – tako nam Bog pomaga.«**